

WRĘCZYCA WIELKA

OBLUBIENIEC

Nr 40/2021 3.10.2021

Tygodnik Parafii Świętego Józefa Oblubieńca Najświętszej Maryi Panny

Drodzy Parafianie! Bracia i Siostry w Chrystusie! Święty Kościele we Wręczycy!

„Wszchemogący Boże, spraw, aby udział w tym Sakramencie zaspokoił głód i pragnienie naszej duszy i przemienił nas w Chrystusa, którego przyjmujemy.”

(Modlitwa po Komunii XXVII Tygodnia Zwykłego)

Obyśmy wszyscy, jak św. Franciszek, chcieli być zawsze podobnymi do Jezusa, Brata i Pana! ks. Robert Grohs, Proboszcz

PAPIEŻ FRANCISZEK NA TWITTERZE:

„Wszyscy jesteście siostrami i braćmi! Modlimy się do Boga Najwyższego, aby po tym czasie próby nie było już „innych”, ale wielkie „my”, bogate różnorodnością.” (25.09) „W Ewangelii na dziś Jezus napomina nas: zamiast osądzać wszystko i wszystkich, uważajmy na siebie! Grozi nam bowiem, że będziemy surowi wobec innych, a pobłażliwi wobec siebie.” (26.09) „Przykład św. Wincentego a Paulo jest dla nas bodźcem, abyśmy mieli miejsce i czas dla ubogich, abyśmy utozsamiali się z ich myślami i trudnościami, bo chrześcijaństwo bez kontaktu z cierpiącymi jest odcieleśnione, niezdolne do dotknięcia ciała Chrystusa.” (27.09) „W obecnym czasie kryzysu – zdrowotnego, społecznego, ekologicznego – zastanówmy się nad tym, że nasze korzystanie z tak wielu dóbr materialnych, często jest szkodliwe dla Ziemi. Postanówmy to zmienić i dążyć do prostszego stylu życia, który szanuje stworzenie.” „**Duchowość chrześcijańska proponuje umiarkowanie i prostotę, które pozwalają nam się zatrzymać i docenić małe rzeczy, dziękować za możliwości, które oferuje nam życie, nie przywiązując się do tego, co posiadamy, i nie smućąc się z tego, czego nie mamy.**” (28.09) „Walka ze straszliwą plagą głodu oznacza również walkę z marnotrawstwem. Wyrzucanie jedzenia to odrzucanie ludzi. To skandal, że nie zdajemy sobie sprawy, jak cenna jest żywność i jak wiele dobra się marnuje.” (29.09) „Módlmy się razem za marynarzy i rybaków, którzy w ostatnim czasie musieli ponieść wiele ofiar, dostarczając dzięki swojej pracy żywność i inne produkty pierwszej potrzeby wielkiej rodzinie ludzkiej, aby złagodzić cierpienie spowodowane pandemią.” „Módlmy się wspólnie, aby każdy ochrzczony był zaangażowany w ewangelizację i dyspozycyjny do misji poprzez świadectwo swojego życia. I niech to świadectwo ma «smak» Ewangelii.” (30.09)

Papieska intencja ewangelizacyjna na październik 2021:

Uczniowie misjonarze – Módlmy się, aby każdy ochrzczony był włączony w ewangelizację, gotowy do misji, poprzez świadectwo życia mającego smak Ewangelii.

OGŁOSZENIA DUSZPASTERSKIE

1. Dziś, w 27. Niedzielę w Ciągu Roku, prosimy Ojca, aby „odpuścił grzechy, które niepokoją nasze sumienia, i udzielił nam również tego, o co nie ośmielamy się prosić”.
2. Dziś również obchodzimy niedzielę św. Franciszka, która kończy tzw. „Czas dla Stworzenia”. W ramach naszych parafialnych tegorocznych obchodów niedzieli św. Franciszka na Mszy św. o 12:00 będziemy dziękowali Bogu za dzieło Parafialnego Ogrodu Ekologicznego św. Franciszka i prosili o potrzebne łaski dla jego budowniczych i opiekunów. Po Mszy św. zapraszamy do udziału w uroczystym błogosławieństwie ogrodu i do wspólnego świętowania w rodzinnej atmosferze. Wśród artystów wystąpią między innymi „Wręczynki Plus” i wręczynie przedszkolaki. Będzie też dla starszych dzieci fachowa gimnastyka typu *fitness*.
3. Również dziś o 11:00 odbędzie się spotkanie rodziców i dzieci przygotowujących się do Pierwszej Komunii św.
4. We wtorek będziemy obchodzili wspomnienie św. Faustyny Kowalskiej, a we czwartek – Najświętszej Maryi Panny Różańcowej.
5. We wtorek o 18:00 odbędzie się spotkanie członków Żywego Różańca.
6. W pierwszy czwartek miesiąca będziemy modlili się o święte powołania kapłańskie i zakonne, szczególnie z naszej parafii oraz za realizujących powołanie.
7. Rozpoczęliśmy odprawianie codziennych nabożeństw różańcowych, które przez cały październik odbywają się w niedziele o 16:15, od poniedziałku do piątku o 17:15, a w soboty o 9:40. Dzieci przychodzą na nabożeństwa różańcowe przeznaczone specjalnie dla nich w poniedziałki, wtorki i czwartki o 16:30. W pozostałe dni zapraszamy dzieci na nabożeństwa z dorosłymi.
8. W tym tygodniu, w środę o 19:10 odbędzie się kolejne spotkanie kandydatów do bierzmowania z ósmych klas, a w piątek o 18:00 – z klas siódmych. Prosimy o przypomnienie pociechom.
9. Polecamy najnowszą „Niedzielę”, a w niej artykuł o ważnej roli, jaką może pełnić kierownik duchowy w życiu duchowym każdego z nas, a także ciekawy tekst ks. prof. Antoniego Troniny o historii i tajemnicach przekładów Pisma Świętego.
10. W Oblubieńcu znajdziemy głęboką i ciekawą katechezę papieża Benedykta XVI o świętym „gigancie”, Franciszku z Asyżu.
11. W ubiegłym tygodniu odszedł od nas do Boga Ojca śp. Henryk Ujma z ul. Ogrodowej, l. 76 oraz śp. Janina Kasprzak z ul. Ogrodowej, l. 69. Wieczny odpoczynek racz im dać, Panie.

Benedykt XVI o "gigancie" – św. Franciszku katecheza z 27 stycznia 2010 r., obszernie fragmenty

„Przyszło na świat słońce”. Tymi słowami w *Boskiej Komedii* (Raj, Pieśń XI) wielki włoski poeta Dante Alighieri mówi o narodzinach Franciszka, które nastąpiło pod koniec 1181 bądź na początku 1182 roku w Asyżu. Pochodzący z zamożnej rodziny – ojciec był kupcem

blawatnym - Franciszek beztrudnie spędził okres dojrzewania i młodość, hołdując rycerskim ideałom swoich czasów. W dwudziestym roku życia wziął udział w kampanii wojskowej i dostał się do niewoli. Rozchorował się i został zwolniony. Po powrocie do Asyżu rozpoczął się w nim powolny proces nawrócenia duchowego, które doprowadziło do stopniowego porzucenia światowego życia, jakie wiódł do tej pory. To wtedy doszło do znanych epizodów – spotkania z trędowatym, którego Franciszek, zsiadłszy z konia ucałował na znak pokoju i przesłania Ukrzyżowanego w kościółku św. Damiana. Trzy razy Chrystus na krzyżu ożył i rzekł mu: "Franciszku, idź i napraw mój Kościół, który, jak widzisz, cały jest w ruinie".

Ten prosty fakt - słowa Pana, usłyszane w kościele św. Damiana - kryje w sobie głęboką symbolikę. Św. Franciszek wezwany jest od razu do naprawienia tego kościółka, lecz ruina tego budynku jest symbolem dramatycznej i niepokojącej sytuacji samego Kościoła w owym czasie, gdy powierzchowna wiara nie kształtuje ani nie przemienia życia, duchowieństwo jest mało gorliwe, miłość stygnie, a wewnętrzne zniszczenie Kościoła pociąga za sobą także rozkład jedności wraz z narodzinami ruchów heretyckich. Jednakże w centrum tego zrujnowanego Kościoła jest Ukrzyżowany i przemawia: wzywa do odnowy, nawołuje Franciszka do pracy fizycznej w celu konkretnej naprawy kościółka św. Damiana, symbolu głębszego powołania do odnowy samego Kościoła Chrystusowego, z jego radykalizmem wiary i z jego entuzjazmem miłości do Chrystusa. Wydarzenie to nasuwa myśl o innym podobnym wydarzeniu: snu papieża Innocentego III. Śniło mu się, że bazylika św. Jana na Lateranie, matka wszystkich kościołów, wali się, a mały i nic nie znaczący zakonnik podtrzymuje ją plecami, by nie runęła. Warto zauważyć z jednej strony, że to nie papież przychodzi z pomocą, aby kościół się nie zawalił, lecz mały i niepozorny zakonnik, którego papież rozpoznaje we Franciszku, gdy ten go odwiedza. Innocenty III był potężnym papieżem, o wielkiej kulturze teologicznej i wielkich wpływach politycznych, a jednak to nie on odnawia Kościół, lecz mały i nic nie znaczący zakonnik: jest nim św. Franciszek, wezwany przez Boga. Z drugiej strony jednak trzeba zauważyć, że św. Franciszek nie odnawia Kościoła bez papieża czy wbrew niemu, ale wyłącznie w jedności z nim. [...]

Wróćmy do życia św. Franciszka. Ponieważ jego ojciec Bernardone zarzucał mu zbytnią hojność w stosunku do ubogich, Franciszek, w obecności biskupa Asyżu w symbolicznym geście zrzucił z siebie swe okrycie, wyrażając w ten sposób zamiar wyrzeczenia się ojcowskiego dziedzictwa: tak jak w chwili stworzenia Franciszek nie ma nic, tylko życie, które dostał od Boga, w którego ręce je składa. Później żył jak pustelnik do czasu, gdy w 1208 roku nastąpiło inne fundamentalne wydarzenie na drodze jego nawrócenia. Słuchając fragmentu Ewangelii Mateusza - mowy Jezusa do apostołów, wysłanych z misją - Franciszek poczuł powołanie do życia w ubóstwie

i oddania się przepowiadaniu. Przyłączyli się do niego inni towarzysze i w 1209 roku udał się on do Rzymu, aby przedłożyć papieżowi Innocentemu III projekt nowej formy życia chrześcijańskiego. Został po ojcowsku przyjęty przez tego wielkiego papieża, który, oświecony przez Pana, wyczuł boskie pochodzenie ruchu stworzonego przez Franciszka. Biedaczyna z Asyżu zrozumiał, że wszystkie charyzmaty otrzymane od Ducha Świętego należy oddać na służbę Ciału Chrystusa, którym jest Kościół; dlatego działał w pełnej jedności z władzą kościelną. W życiu świętych nie ma sprzeczności między charyzmatem prorocstwa a charyzmatem władzy, a jeśli występuje jakieś napięcie, umięją oni cierpliwie poczekać na czas Ducha Świętego.

W rzeczywistości niektórzy historycy XIX wieku, a nawet ubiegłego stulecia, starali się stworzyć za plecami Franciszka z tradycji tak zwanego Franciszka historycznego, tak jak próbuje się stworzyć za Jezusem z Ewangelii tak zwanego Jezusa historycznego. Taki historyczny Franciszek nie byłby człowiekiem Kościoła, ale człowiekiem związanym bezpośrednio wyłącznie z Chrystusem, człowiekiem, który chciał dokonać odnowy ludu Bożego bez form kanonicznych i bez hierarchii. Prawda jest taka, że św. Franciszek pozostawał rzeczywiście w jak najbardziej bezpośrednim związku z Jezusem i ze słowem Bożym, za którym chciał iść *sine glossa* – takim, jakie jest w całym swym radykalizmie i prawdzie. Prawdą jest też, że początkowo nie zamierzał tworzyć zakonu z niezbędnymi formami kanonicznymi, lecz po prostu przez słowo Boże i obecność Pana chciał odnowić lud Boży, zgromadzić go znów na słuchaniu słowa i werbalnym posłuszeństwie Chrystusowi. Wiedział ponadto, że Chrystus nie jest nigdy "mój", lecz zawsze "nasz", że "ja" nie mogę mieć Chrystusa i odbudowywać "ja" przeciw Kościołowi, jego woli i jego nauczaniu, lecz tylko w jedności Kościoła, zbudowanego na sukcesji apostoelskiej odnawia się także posłuszeństwo wobec słowa Bożego.

Prawdą jest też, że nie zamierzał tworzyć nowego zakonu, lecz jedynie odnowić lud Boży dla Pana, który nadchodzi. Zrozumiał jednak w cierpieniu i bólu, że wszystko musi mieć swój porządek [po włosku jest tu gra słów: "ordine" to i zakon, i porządek], również prawo Kościoła niezbędne jest, by nadać kształt odnowie i tak rzeczywiście wpisał się w pełni, z sercem, we wspólnotę Kościoła, z papieżem i biskupami. Wiedział zawsze, że centrum Kościoła jest Eucharystia, gdzie obecne stają się Ciało Chrystusa i Jego Krew. Przez kapłaństwo Eucharystia jest Kościołem. Tam, gdzie kapłaństwo i Chrystus, i jedność Kościoła idą w parze, tylko tam mieszka także słowo Boże. Prawdziwym Franciszkiem historycznym jest Franciszek Kościoła i właśnie w ten sposób przemawia także do niewierzących, do wierzących innych wyznań i religii.

Franciszek i jego bracia, coraz liczniejsi, osiedlili się w Porcjunkuli, czyli w kościele Matki Bożej Anielskiej – miejscu świętym z samej swej istoty dla duchowości franciszkańskiej. Również Klara, młoda kobieta z Asyżu z rodziny szlacheckiej, wstąpiła do szkoły Franciszka. Tak powstał drugi zakon franciszkański, zakon klarysek – inne doświadczenie, które miało przynieść wspaniałe owoce świętości w Kościele.

Również następca Innocentego III, papież Honoriusz III swoją bullą *Cum dilecti* z 1218 r. poparł wyjątkowy rozwój pierwszych braci mniejszych, którzy wędrowali,

otwierając swe misje w różnych krajach Europy, a nawet w Maroku. W roku 1219 Franciszek otrzymał zgodę na to, by udać się do Egiptu i rozmawiać z muzułmańskim sułtanem Melekiem el-Kamelem, by głosić tam Ewangelię Jezusa. Pragnę podkreślić ten epizod z życia św. Franciszka, który jest bardzo aktualny. W czasach, gdy trwał konflikt między chrześcijaństwem a islamem, Franciszek, uzbrojony świadomie jedynie w swoją wiarę i w swoją osobistą skromność, skutecznie przemierzył drogę dialogu. Kroniki mówią nam o życzliwym i serdecznym przyjęciu, jakie zgotował mu muzułmański sułtan. Jest to wzór, z którego także dziś powinni brać przykład stosunki między chrześcijanami a muzułmanami: krzewić dialog w prawdzie, we wzajemnym szacunku i zrozumieniu (por. „Nostra Aetate”, 3). Zdaje się też, że w 1220 r. Franciszek odwiedził Ziemię Świętą, rzucając w ten sposób ziarno, które miało przynieść bogate owoce: jego synowie duchowi uczynili bowiem z Miejsc, w których żył Jezus, uprzywilejowane środowisko swojej misji. Z wdzięcznością myślę dziś o wielkich zasługach Kustodii franciszkańskiej w Ziemi Świętej.

Powróciwszy do Italii Franciszek przekazał rządy w zakonie swemu wikariuszowi, bratu Pietro Cattaniemu, podczas gdy papież powierzył kardynałowi Ugolino, przyszłemu papieżowi Grzegorzowi IX, opiekę nad zakonem, który miał coraz więcej członków. Ze swej strony Założyciel, całkowicie oddany przepowiadaniu, które prowadził z wielkim powodzeniem, ułożył Regułę, zaaprobowaną następnie przez papieża. W 1224, w pustelni Verny Franciszek widzi Ukrzyżowanego w postaci serafina i w czasie spotkania z ukrzyżowanym serafinem otrzymał stygmaty; staje się w ten sposób jednym z Chrystusem ukrzyżowanym: otrzymał więc dar, wyrażający jego głębokie utożsamienie się z Panem. Śmierć Franciszka - jego transitus - nastąpiła wieczorem 3 października 1226 w Porcjunkuli. Po pobłogosławieniu swych synów duchowych zmarł, rozpostarty na gołej ziemi. [...]

Powiedziano, że Franciszek reprezentując alter Christus (drugiego Chrystusa) był rzeczywiście żywą ikoną Chrystusa. Nazywano go także "bratem Jezusa". Był to w istocie jego ideał: być jak Jezus; rozważać Chrystusa Ewangelii, kochać Go mocno, naśladować Jego cnoty. Chciał zwłaszcza nadać podstawową wartość ubóstwu wewnętrznemu i zewnętrznemu, ucząc jej także swych synów duchowych. Pierwsze błogosławieństwo z Kazania na Górze - błogosławieni ubodzy w duchu, albowiem do nich należy królestwo niebieskie (Mt 5,3) - znalazło świetliste urzeczywistnienie w życiu i w słowach świętego Franciszka. Zaprawdę, drodzy przyjaciele, święci są najlepszymi interpretatorami Biblii; to oni, wcielając w swym życiu Słowo Boże, czynią je bardziej niż kiedykolwiek atrakcyjnym, tak iż rzeczywiście przemawia ono do nas. Świadectwo Franciszka, który ukochał ubóstwo, aby iść za Chrystusem z całkowitym oddaniem i wolnością, jest w dalszym ciągu również dla nas wezwaniem do pielęgnowania ubóstwa wewnętrznego, aby wzrastać w zaufaniu Bogu, łącząc także umiarkowany styl życia z zachowaniem dystansu wobec dóbr materialnych.

We Franciszku miłość do Chrystusa wyraża się w sposób szczególny w adoracji Najświętszego Sakramentu Eucharystii. W Źródłach franciszkańskich można przeczytać wzruszające wyrażenia jak to: „Niech cała ludzkość się lęka, niech drży cały wszechświat i niebo niech nie posiada się z radości, gdy na ołtarzu, w rękę kapłana,

jest Chrystus, Syn Boga żywego. O cudowna łasko! O pokorna wzniosłości, że Pan wszechświata, Bóg i Syn Boży, tak się ukorzył, ukrywając się dla naszego zbawienia, pod skromną postacią chleba”.

W trwającym obecnie Roku Kapłańskim chciałbym także przypomnieć zalecenie, skierowane przez Franciszka do kapłanów: "Gdy zechcą odprawić Mszę, czyści w sposób czysty, niech sprawują ze czcią prawdziwą ofiarę najświętszego Ciała i Krwi Pana naszego Jezusa Chrystusa". Franciszek okazywał zawsze wielki szacunek kapłanom i polecał, aby zawsze ich szanowano, nawet wówczas, gdy osobiście byli mało tego godni. Jako uzasadnienie tego głębokiego szacunku przyjmował on fakt, że otrzymali oni dar konsekrowania Eucharystii. [...]

Z miłości do Chrystusa rodzi się miłość do osób, jak również do wszystkich stworzeń Bożych. Oto inna cecha charakterystyczna duchowości Franciszkowej: poczucie powszechnego braterstwa i umiłowanie stworzenia, które natchnęło go do słynnej *Pieśni Słonecznej* albo *Pochwały Stworzeń*. Jest to przesłanie bardzo aktualne. Jak przypominałem o tym w swej ostatniej encyklice *Caritas in veritate*, zrównoważony jest tylko taki rozwój, który szanuje stworzenie i nie szkodzi środowisku (por. numery 48-52), a w Orędziu na tegoroczny Światowy Dzień Pokoju podkreśliłem, że również budowa mocnego pokoju wiąże się z poszanowaniem stworzenia. Franciszek przypomina nam, że w stworzeniu ujawnia się mądrość i życzliwość Stwórcy. Zaplanował On przyrodę jako język, w którym Bóg przemawia do nas, w którym rzeczywistość staje się przejrzysta i my możemy mówić o Bogu i z Bogiem.

Drodzy przyjaciele, Franciszek był wielkim świętym i radosnym człowiekiem. Jego prostota, jego pokora, jego wiara, jego umiłowanie Chrystusa, jego dobroć do każdego mężczyzny i każdej kobiety czyniły go radosnym w każdej sytuacji. Między świętością a radością istnieje bowiem głęboki i nierozdzielny związek. Pewien pisarz francuski powiedział, że na świecie jest tylko jeden smutek: ten, że nie jesteśmy świętymi, to znaczy nie jesteśmy blisko Boga. Spoglądając na świadectwo św. Franciszka, rozumiemy, że to właśnie jest tajemnicą prawdziwej szczęśliwości: stawać się świętymi, bliskimi Bogu! [...]

Pozdrowienie wygłoszone na koniec audjencji w języku polskim: "Wpatrzeni w postać świętego Franciszka, uczmy się od niego ewangelicznej prostoty i radości, miłości dla ludzi i poszanowania dzieł stworzenia, głębokiej modlitwy i dążenia do świętości. Bądźmy ludźmi pokoju i nieśmy innym prawdziwe szczęście, które odnajdujemy w Bogu. Niech Jego błogosławieństwo stale wam towarzyszy.

INTENCJE MSZALNE

Niedziela 3.10 – XXVII Niedziela w Ciągu Roku

7:00 Wypominki

7:30 Msza św. za zmarłych wymienionych w wypominkach rocznych

10:00 † Zygmunta (r.) i Cecylię Jabłońskich

12:00 Dziękczynna za dzieło Ogrodu Ekologicznego św. Franciszka z prośbą o potrzebne łaski dla budowniczych i opiekunów

16:15 Nabożeństwo różańcowe

17:00 † Kazimierza Lechowskiego od siostry Kazimiery

Poniedziałek 4.10 – Wspomnienie św. Franciszka z Asyżu

7:00 † Jana Krysiaka od Zakładu Pogrzebowego „Concordia”

17:15 **Nabożeństwo różańcowe**

18:00 † Bronisława Szydę od córki Ilony z rodziną

Wtorek 5.10 – Wspomnienie św. Faustyny Kowalskiej, dziewicy

16:00 Za Halinę Janik o siłę w dźwiganiu krzyża, szczęśliwy przebieg operacji, powrót do zdrowia i światło Ducha Świętego dla lekarzy

17:15 **Nabożeństwo różańcowe**

18:00 † Bronisława Szydę od swatów Macherzyńskich

Środa 6.10

17:15 **Nabożeństwo różańcowe**

18:00 **Nowenna do św. Józefa i Msza św.**

- 1.) W intencjach znajdujących się w skrzynce modlitewnej
- 2.) O oddalenie epidemii koronawirusa oraz za zarażonych, ich rodziny i Służbę Zdrowia
- 3.) O zdrowie dla Jacka i siły dla jego rodziny
- 4.) O powrót do zdrowia dla Marii, Wiesi, Agaty, Stefana, Ewy, Justyny, Jana i Józefa
- 5.) O cud uzdrowienia, łaskę przebaczenia i żywą wiarę w rodzinie
- 6.) O zdrowie i wiele łask Bożych dla Barbary i Stefana Pawelaków i ich synów: Ks. Zenona i Jerzego oraz za prawnuków o Boży talent i rozum
- 7.) O Boże błogosławieństwo i potrzebne dary dla Miłosza z okazji 18. urodzin
- 8.) † Henryka Kasprzaka, Józefę i Franciszka Kasprzaków, Władysława Lamika, Andrzeja Lamika, Jacka Woszczyne, Janinę Lamik
- 9.) † Jacka Motyla od stryja Zygmunta Motyla z rodziną
- 10.) † Bronisława Szydę od siostrzeńca Wojciecha z rodziną
- 11.) † Hanię Pawłowską od Wojtka z rodziną
- 12.) † Irenę Biernacką od wnuczka Dawida z rodziną
- 13.) † Jerzego Borowskiego (45 r.), Bronisława Staszczyka, Henryka, Stanisławę i Stanisława Kurzaczów, Janinę i Marka Grzybów, Juliannę i Jana Misztalów
- 14.) † Zdzisławę Soluch od sąsiadów Tekieli i Walkosów
- 15.) † Henryka Ujmę od rodziny
- 16.) † Janinę Lamik od Janiny Bułacińskiej
- 17.) † Andrzeja Jajszczyka od rodziny Kaletów i Dorożyńskich

Czwartek 7.10 – Wspom. Najśw. Maryi Panny Różańcowej, pierwszy czwartek

7:00 O Boże błogosławieństwo i potrzebne łaski dla wszystkich modlących się na Różańcu św.

17:15 **Nabożeństwo różańcowe**

18:00 † Jacka Motyla od chrześnicy Agnieszki z rodziną

Modlitwa o święte powołania kapłańskie i zakonne oraz za realizujących powołanie

Piątek 8.10

7:00 † Andrzeja Jajszczyka od uczestników pogrzebu

17:15 **Nabożeństwo różańcowe**

18:00 † Stanisława (27 r.) i Pelagię Kożuchów

18:40 **Adoracja Najświętszego Sakramentu w ciszy (do 21:30)**

Sobota 9.10

9:00 † Zofię Ptak od mieszkańców bloku ul. Szkolna 9

9:45 **Nabożeństwo różańcowe**

18:00 † Czesława (20 r.) i Mariannę Nowaków, Marka Jeziorskiego oraz zmarłych z rodziny Jeziorskich, Soluchów, Chłądów i Szleperów

Niedziela 10.10 – XXVIII Niedziela w Ciągu Roku

7:30 † Henryka, Weronikę i Franciszka Raczyńskich

10:00 † Reginę (r.), Stefana, Ryszarda i Bogusława Pietrzaków

12:00 O Boże błogosławieństwo i posłuszeństwo Bogu dla Marii Matysiak z okazji 10. urodzin oraz dla Tomasza i Jadwigi z okazji 13 lat małżeństwa

16:15 **Nabożeństwo różańcowe**

17:00 † Katarzynę (r.) i Stanisława Dorożyńskich oraz zmarłych z ich rodzin

Msze św. w niedziele i święta wolne od pracy 7:30, 10:00, 12:00, 17:00

Msze św. w dni powszednie 7:00 i 17:00 (w niektóre dni, według intencji mszalnych), 9:00 (soboty), 18:00 (od poniedziałku do soboty)

Nowenna do św. Józefa w środy o 18:00

Nabożeństwa I-czwartkowe i I-piątkowe o 18:40; I-sobotnie o 9:40

Krąg biblijny w każdą środę o 19:15 w domu św. Józefa; wstęp wolny

Adoracja Najświętszego Sakramentu piątek, 18:40 - 21:30

Próby chóru parafialnego czwartek, 19:15 – 21:00

Codzienna modlitwa różańcowa

W niedzielę o 6:50; od poniedziałku do piątku 7:30; w sobotę 9:40

Odwiedziny chorych z obrzędem Komunii św. poza Mszą św.

Pierwsze piątki i pierwsze soboty miesiąca oraz na żądanie

Grupy Ministranci – soboty o 11:00; lektorzy – czwartek o 19:00,

Spotkania młodych ze słowem Bożym – środa o 19:20,

Akcja Katolicka – pierwszy poniedziałek miesiąca o 20:00,

Żywy Różaniec – pierwszy wtorek miesiąca, Dzieci Boże – sobota o 11:00,

Diakonia miłosierdzia – pierwszy wtorek miesiąca o 16:30 (kontakt: 609136447),

Diakonia wyzwolenia – drugi poniedziałek miesiąca o 19:00.

Biblioteka parafialna w domu św. Józefa, czynna od 17:00 do 17:45

Księgarnia parafialna w domu św. Józefa, czynna na życzenie

Kancelaria parafialna

Poniedziałek, środa i piątek po wieczornej Mszy św.; pilne sprawy - tel. 504843975

Poradnia Życia Rodzinnego

Siedziba w „Domu św. Józefa”, umawiamy się indywidualnie – tel. 609136447

Kontakt ul. 3-Maja 4, 42-130 Wręczyca Wielka,

parafiiawreczyca.pl, tel. 34 3170213, oblubieniec@parafiiawreczyca.pl

Konto parafialne

Parafia Katolicka św. Józefa, PKO Bank Polski 66 1020 1664 0000 3802 0331 2881